

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І
СПОРТУ УКРАЇНИ

**ІННОВАЦІЙНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У
ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ, СПОРТІ, ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ ТА
ЕРГОТЕРАПІЇ**

Матеріали
III Всеукраїнської електронної науково-практичної
конференції з міжнародною участю
з нагоди відзначення 90-річчя Національного університету
фізичного виховання і спорту України

8 квітня 2020 р.

Київ, Україна

психофізіологічними показниками Федорчук С.В., Шинкарук О.А., Лисенко О.М., Колосова О.В., Халявка Т.О., Хомик І.І., Іваскевич Д.Д., Тукаєв С.В.	136
Прогнозування емоційного стресу в умовах напруженої діяльності Федорчук С.В., Іваскевич Д.Д., Тукаєв С.В., Петрушевський Є.І.	138
Стратегії подолання стресу кваліфікованих спортсменок-гандболісток з різним стажем спортивного тренування Федорчук С.В., Іваскевич Д.Д.	139
Оцінка стратегій подолання стресу у зв'язку з особливостями темпераменту кваліфікованих спортсменів (стрибки в воду) Шестак К.А.	141
Ефективність фізичної терапії при синдромі карпального тунелю Юхно Ю.О., Хмельницька І.В., Вишневецька В.П.	142
Використання сучасних інформаційних технологій в практиці фізичної реабілітації	

НАПРЯМ 5. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ І СПОРТІ

Вишевець Н.Г., Сергієнко К.М., Яковенко О.О.	145
Особливості функціонування закладів вищої освіти в умовах епідеміологічної загрози Вишевець Н.Г., Яковенко О.О., Сергієнко К.М.	146
Екстериторіальний формат організації освітнього процесу як головна вимога часу Вишневецька В. П.	148
Технології віртуальної реальності (VR): можливості їх використання Грабик Н.М., Грубар І.Я.	150
Використання комп'ютерних програм для забезпечення метрологічного контролю у фізичному вихованні учнів та студентів Денисова Л.В., Шинкарук О.А., Вишневецька В.П., Степаненко О.О., Харченко Л.А., Герасименко С.О.	153
Використання сервісів Google в проектній діяльності здобувачів освітнього ступеня «Магістр фізичної культури і спорту» Коржнева Є.П., Яковенко О.О.	155
Використання інформаційних технологій у підготовці плавців Крутоголова Ю.Д.	157
Використання інноваційних технологій в оздоровчому плаванні дорослих Латишев М.В., Шандригось В.І., Тропін Ю.М., Ясько Л.В.	158
Використання кластерного аналізу для оцінки результатів виступів олімпійських чемпіонів з вільної боротьби Огнистий А.В., Огніста К.М.	159
Shuttle time mobile application – як засіб просування бадмінтону в шкільному середовищі Самко А.І.	161
Інноваційні технології в сучасному професійному спорті (фехтуванні) на прикладі «Fencing visualized project» Степаненко О.О., Строганов С.В.	162
Контроль успішності студентів з використанням додатків Google в умовах дистанційного навчання Шинкарук О.А., Денисова Л.В., Харченко Л.А., Вишевець Н.Г., Яковенко О.О., Лисенко О.М., Усиченко В.В.	163
Сучасні тренди освітнього процесу в світі та Україні Byshevets N.H., Stepanenko O.O.	165
To the question of training future specialists of physical education and sport in the conditions of	

19, стало забезпечення неперервності навчання студентів шляхом упровадження дистанційної освіти.

Функціонування ІОС ЗВО в поєднанні з мобільністю суб'єктів освіти є запорукою протистояння ризикам соціально-економічних, санітарно-епідеміологічних чи еколого-кліматичних потрясінь.

Задля досягнення високих результатів освітньої діяльності при застосуванні дистанційного навчання, педагогічна спільнота має вирішити низку нагальних питань, зокрема налагодження правил взаємодії суб'єктів освіти.

Ефективній освітній діяльності ЗВО з фізичної культури і спорту в період оголошення карантину сприяє забезпечення якісного електронного навчального контенту, підтримка мотивації студентів до навчання завдяки лаконічним коментарям щодо виконаних завдань, налагодження системи самостійного відстеження навчальних досягнень.

Список використаних джерел

1. Бышевец НГ, Сергиенко КН. Инновационные процессы в функционировании высших учебных заведениях физкультурного профиля. Физическое воспитание студентов творческих специальностей. 2005;8:110-117.
2. Бишевец Н, Шинкарук О, Яковенко О, Харченко Л. Інформаційно-освітнє середовище в системі підготовки фахівців з фізичного виховання та спорту. Фізична культура спорт та здоров'я нації. Житомир, 2019;8(27):367-74.
3. Цідило І. E-learning: понятійно-категорійний аналіз. Молодь і ринок. 2011;12(83):25-9.
4. Malynovs'ka O, Mason S, Chaplyk O. Деякі історичні та теоретичні аспекти дистанційного навчання. Scientific Bulletin of UNFU [інтернет]. 25, Травень 2017 [цит. за 28, Квітень 2020];27(4):186-8.
5. Shynkaruk O, Likhola A, Stepanenko O. The use of information technologies in the process of education of students in specialized sports institutions. В: Мат. XII Міжнародної конференції молодих вчених «Молодь та олімпійський рух». 17 трав. 2019. Київ. С. 52-

ЕКСТЕРИТОРІАЛЬНИЙ ФОРМАТ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЯК ГОЛОВНА ВИМОГА ЧАСУ

Бишевец Н.Г., Яковенко О.О., Сергиенко К. М.

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна

Вступ. Унаслідок оголошення карантину відбувся перехід до дистанційних форм навчання закладів вищої освіти (ЗВО). Відтак головною вимогою часу став екстериторіальний формат організації освітнього процесу.

Питання впровадження синхронного / асинхронного режиму екстериторіального формату організації навчального процесу неодноразово потрапляли в поле прискіпливої уваги дослідників [5]. Заразом впровадження дистанційних форм навчання в систему підготовки фахівців з фізичної культури і спорту й дотепер викликали зацікавлення вчених, оскільки частина студентства, що задіяна в змагально-тренувальному процесі, не має можливостей систематично відвідувати аудиторні заняття [1]. А з огляду на реалії сьогодення, проблема організації дистанційного навчання для забезпечення функціонування ЗВО в умовах епідеміологічної загрози потребує особливої уваги й ґрунтовного дослідження.

Мета дослідження. Визначити характерні особливості організації освітнього процесу закладів вищої освіти з фізичної культури і спорту в екстериторіальному форматі.

Методи дослідження. Вивчення, аналіз та систематизація передового, а також узагальнення власного педагогічного досвіду з питання організації освітнього процесу в екстериторіальному форматі.

Результати дослідження та їх обговорення. Дистанційним навчанням визначено процес передачі й засвоєння освітніх матеріалів, організація якого передбачає застосування

електронних засобів поширення знань за умови територіального розподілення суб'єктів освіти [3].

Установлено, що в теперішній час розрізняють традиційне дистанційне навчання, яке є різновидом заочної форми навчання й передбачає взаємодію учасників й організаторів освітнього процесу за допомогою електронної пошти; електронне дистанційне навчання, основною формою якого є спрямоване навчання, а співпраця відбувається переважно в асинхронному режимі; кероване навчання, що здійснюється під керівництвом викладача в синхронному й асинхронному режимах [1, 4].

Систематизація даних стосовно різновидів дистанційного навчання дозволила виокремити та унаочнити методи дистанційного навчання, що дозволяють ЗВО з фізичної культури і спорту налагодити навчальну взаємодію екстериторіально за допомогою електронної пошти, Viber, відеоуроків, веб-сервісів тощо (рис. 1).

Зауважимо, що неможливість прямого контакту викладача й студента дала потужний поштовх для впровадження дистанційних форм навчання в заклади вітчизняної освіти й удосконалення електронного навчально-методичного забезпечення.

У ході адаптації учасників освітнього процесу до дистанційного навчання з'ясувалося, що найбільш ефективними формами є поєднання синхронного й асинхронного навчання, що наразі широко практикується в ЗВО з фізичної культури і спорту. Дійсно, ряд дисциплін, що вивчаються студентами зазначених ЗВО, потребують не тільки значної візуалізації, але й демонстрації, а, отже, й синхронних методів передачі знань. Проте при викладанні значної частки дисциплін цілком виправдано застосовувати асинхронне навчання, що дає можливість студенту самостійно планувати навчальний процес й опрацьовувати навчальний матеріал у зручний для себе час й у комфортному темпі.

Рис. 1. Різновиди дистанційного навчання

Висновки. Характерною ознакою сучасного освітнього закладу є його спроможність в стислий термін реагувати на виклики сьогодення. З метою недопущення припинення освітньої діяльності у вітчизняних освітніх закладах відбувся терміновий перехід на дистанційні форми навчання.

Підґрунтям для екстреного переходу на нові форми навчання стало ІОС НУФВСУ, функціонування якого уможливило налагодження безперебійної роботи структурних

підрозділів ЗВО та сприяло адаптації всіх учасників освітнього процесу до продовження освітньої діяльності в період оголошення карантину.

В умовах вимушеного припинення аудиторних занять, найбільш прийнятною формою занять, яку швидко вдалося розгорнути, стало дистанційне навчання, що завбачає здійснення навчальної взаємодії екстериторіально за допомогою сучасних інструментів зв'язку в асинхронному, а пізніше й синхронному режимах.

Список використаних джерел

1. Бишевец НГ, Герасименко СО, Голованова НЛ. Основы использования дистанционных технологий обучения в ВУЗах физкультурного профиля. Педагогика, психология та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. 2006;6:13-6.

2. Катерняк І. Посібник з підготовки та організації електронного навчання. К.: ТОВ «Фарбований лист», 2016.48 с.

3. Цідило І. E-learning: понятійно-категорійний аналіз. Молодь і ринок. 2011;12(83):25-9.

4. Denysova L, Byshevets N, Shynkaruk O, Imas Y, Suschenko L, Bazylchuk O, Oleshko T, Syvash I, Tretiak O. Theoretical aspects of design and development of information and educational environment in the system of training of masters in physical culture and sport. Journal of Physical Education and Sport ® (JPES). 2020;20(45):324-30.

5. Malynovs'ka O, Mason S, Chaplyk O. Деякі історичні та теоретичні аспекти дистанційного навчання. Scientific Bulletin of UNFU [інтернет]. 25, Травень 2017 [цит. за 28, Квітень 2020];27(4):186-8.

ТЕХНОЛОГІЇ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ (VR): МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Вишневецька В. П.

Національний університет фізичного виховання та спорту України, Київ

Вступ. Сучасний фахівець в умовах бурхливих змін науки і техніки повинен знати про існуючі інноваційні комунікаційні технології та напрями їх застосовування. Про це зазначається у Законах України «Про освіту», «Про вищу освіту», у стандартах спеціальностей 017 Фізична культура і спорт, 227 Фізична терапія та ерготерапія та ін.

На сьогоднішній день технології віртуальної реальності широко використовуються за кордоном. Однак, в нашій країні ці технології поширення не набули.

Мета роботи – проаналізувати сучасний стан та важливість використання технологій віртуальної реальності фахівцями фізичної культури і спорту.

Методи дослідження: аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури, джерел мережі Інтернет.

Результати дослідження та їх обговорення. Першими аналогами сучасної технології віртуальної реальності (VR) у шістдесятих роках минулого століття були: симулятор «Сенсорам» Нортон Хейліга, що дозволяв здійснити віртуальну мандрівку вулицями Брукліна на мотоциклі; розробка професора Гарвадського університету Айвана Сазерленда зі своїм студентом під назвою «Дамоклов меч»; у вісімдесятих роках VR-окуляри EYE Phone та рукавичка DataGlove компанії VPL Research.

В 2010-тих роках технології віртуальної реальності почали використовувати для підготовки спортсменів для участі в тридцятих Олімпійських іграх 2012 року у Великобританії.

В наш час технології VR використовуються в різних галузях. З допомогою цих технологій спортсмени формують нові знання, вміння, навички, сапери навчаються розмінювати міни, космонавти відпрацьовують вміння та навички в умовах польоту, хірурги навчаються проводити операції на органах, діти можуть вивчати правила дорожнього руху, проводяться віртуальні мандрівки від музеїв до спортивних стадіонів.